

Sygn. akt VI RCa 129/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2016 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Aneta Szwedowska

Sędziowie: SO Waldemar Pałka (spr.)

SR del do SO Arkadiusz Rokicki

protokolant: starszy sekretarz sądowy Anna Greifenberg-Krupa

po rozpoznaniu w dniu 14 września 2016 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **małoletniego M. B.** reprezentowanego przez matkę **K. G.**

przeciwko **P. B.**

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji obu stron

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 30 marca 2016 roku

sygn. akt III RC 465/15

I. oddała obie apelacje;

II. koszty procesu za instancję odwoławczą wzajemnie znosi.

Sygn. akt VI RCa 129/16

UZASADNIENIE

K. G. działająca w imieniu małoletniego syna M. B. wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych na rzecz małoletniego od pozwanego P. B. wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z kwoty po 800 złotych miesięcznie do kwoty 26 % średniomiesięcznych dochodów netto osiąganych przez pozwanego, ewentualnie do kwoty po 1300 złotych miesięcznie, gdyż koszty utrzymania syna znacznie wzrosły i ona sama nie jest w stanie pokrywać wydatków z tym związanych, przez co pomoc pozwanego w tym zakresie, jest niezbędna. Ojciec dziecka wcześniej deklarował dodatkowe przyczyniania się do zaspokajania potrzeb dziecka między innymi poprzez pomoc w wychowaniu, zabiegał o największą ilość kontaktów oraz zapewniał o trosce jaką będzie otaczał dziecko, po czym wycofał się ze składanych deklaracji.

Pozwany wniosł o oddalenie powództwa i podał, że sytuacja życiowa małoletniego powoda nie uległa na tyle istotnej zmianie, aby uzasadniała podwyższenie alimentów. Zdaniem pozwanego przekazywane przez niego dotychczas

alimenty w pełni pokrywają usprawiedliwione potrzeby chłopca. Nadto zaprzeczył jakoby zaprzestał interesować się synem, gdyż utrzymuje z nim regularne kontakty, które utrudnia matka dziecka.

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 30 marca 2016 roku podwyższył dotychczasowe alimenty do kwoty po 1000 złotych miesięcznie i w pozostałej części powództwo oddalił.

W pisemnych motywach wyroku, Sąd I instancji podkreślił, że małoletni powód ma obecnie(...) lat, a co za tym idzie, od czasu ostatniego orzekania o alimentach jego potrzeby wzrosły, a podyktowane to jest rozwijaniem jego zainteresowań czy rozszerzaniem umiejętności. Sąd I instancji podniósł, że przedstawicielka ustawowa małoletniego przedstawiła dokumenty na potwierdzenie ponoszonych wydatków z tym związanych, jak też w sposób należyty przedstawiła swoje dochody i wydatki związane z utrzymaniem mieszkania przedstawiając stosowne dokumenty. Odnosząc się natomiast do sytuacji materialnej pozwanego, Sąd Rejonowy przyjął, że jego dochody wynoszą ponad 5000 złotych miesięcznie. Sąd nie podzielił twierdzeń przedstawicielki ustawowej, która starała się wykazać, że koszt utrzymania dziecka wynosi 3000 złotych miesięcznie, jednocześnie wskazując, że pozwany oprócz wypłacanych do rąk matki alimentów przyczynia się do zaspokajania potrzeb syna. Reasumując powyższe, Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, że zasadnym będzie zasądzenie podwyższonych alimentów na rzecz małoletniego powoda w kwocie po 1000 złotych miesięcznie.

Apelację od powyższego wyroku wniosły obie strony.

Strona powodowa zażądała zmiany orzeczenia poprzez wydanie wyroku uwzględniającego w całości żądanie zgłoszone w pozwie, ewentualnie przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Jako zarzuty apelacji wskazała ona, że w uzasadnieniu podano, że w zaskarżonym wyroku błędnie ustalono, że w sprawie nie zaszły od czasu ostatniego orzekania o alimentach, na tyle istotne zmiany, które uzasadniałyby zasądzenie alimentów w kwocie po 1300 złotych miesięcznie. Skarżąca podniosła też, że upływ 5 lat od daty wydania wyroku przez Sąd Okręgowy w Olsztynie, automatycznie spowodował, że z utrzymaniem małoletniego wiążą się znacznie wyższe, aniżeli wówczas koszty. Apelująca podkreśliła, że znacznie wzrosły również dochody pozwanego i ich obecna wysokość z powodzeniem umożliwia na większe wsparcie finansowe małoletniego powoda.

Pozwany zaskarżając wyrok wniósł o oddalenie powództwa w całości. Zarzucił on orzeczeniu błąd w ustaleniu polegający na przyjęciu, że pozwany jest w stanie przekazywać na rzecz małoletniego wyższą kwotę alimentów, gdy w rzeczywistości jego realne możliwości zarobkowe uniemożliwiają to. Jednocześnie zakwestionował on wydatki wskazane w pozwie, jakie zdecydowanie zawyżone i nie odpowiadające realnym kosztom, jakie ponosi przedstawicielka ustawowa w związku z utrzymaniem syna. Podkreślił, że poza dotychczas przekazywanymi alimentami, czyni także rzeczowe oraz osobiste nakłady na zaspokajanie potrzeb dziecka.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zarówno apelacja strony powodowej jak i pozwanego są niezasadne i nie zasługują na uwzględnienie.

Sąd I instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie i na podstawie tak poczynionych ustaleń wyciągnął wnioski, które to Sąd Okręgowy w pełni aprobuje.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że słusznie powołał się Sąd I instancji na treść art. 138 k.r.o., zgodnie z którym, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumieć należy wszelkie modyfikacje w statusie ekonomicznym stron mające wpływ zarówno na zwiększenie, jak i na zmniejszenie, zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zwiększenie lub zmniejszenie zakresu możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Natomiast w art. 135 § 1 k.r.o. ustawodawca wskazał zasadnicze przesłanki, od których zależy zakres obowiązku alimentacyjnego, a jeżeli obowiązek ten ma charakter świadczenia pieniężnego – jego wysokość. Pierwszą przesłankę stanowią usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, zaś drugą pozytywną przesłankę wpływającą na zakres świadczeń alimentacyjnych stanowią

majątkowe możliwości zobowiązanego. Określenie takich możliwości wymaga ustalenia wysokości comiesięcznych dochodów, np. z tytułu wynagrodzenia za pracę.

W niniejszej sprawie bezspornym jest istnienie obowiązku alimentacyjnego pozwanego względem małoletniego M. B., zaś kwestią sporną była wysokość tego świadczenia. Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że w sytuacji stron doszło do zmiany stosunków, o których mowa w art. 138 kro, a które to uzasadniałyby, jak tego żądał małoletni powód, podwyższenia wysokości obowiązku alimentacyjnego pozwanego. Sąd Rejonowy analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w sposób szczegółowy i skrupulatny, oszacował rzeczywiste koszty związane z utrzymaniem dziecka. Ustalenia Sądu Rejonowego w tym zakresie są w pełni słuszne i zostały w pełni podzielone przez Sąd Okręgowy. W ślad za Sądem I instancji uznać należy, że wypełniona została dyspozycja art. 138 kro, albowiem ustalenie wysokości alimentów, wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie w sprawie VI RC 1330/10, jest aktualnie nieadekwatne do faktycznych wydatków związanych z utrzymaniem małoletniego dziecka. Bezspornym jest, że małoletni powód ma aktualnie (...) lat, rozwija się intensywnie, pobiera naukę w szkole podstawowej i ma szereg dodatkowych zainteresowań, których nie przejawiał w wieku (...)lat, kiedy to w wyroku rozwodowym ustalano wysokość obowiązku alimentacyjnego pozwanego wobec dziecka. Nie ulega wątpliwości, że sam upływ czasu, pomimo tego, że odpadły koszty związane z uczęszczaniem małoletniego do przedszkola, czy też związane z opłaceniem opiekunki dla dziecka, spowodował naturalny wzrost wydatków związanych z zabezpieczeniem podstawowych potrzeb dziecka. Małoletni uczęszcza na zajęcia na basenie, jak też uczy się języka angielskiego. Istotnym dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy jest również fakt, że znacznie wzrosła wysokość dochodów uzyskiwanych przez pozwanego, przy czym co koniecznie trzeba zaznaczyć, wzrosły koszty jego bieżącego utrzymania, a co związane z jest chociażby z wykonywaniem pracy poza miejscem zamieszkania. Już samo zestawienie wysokości dochodów uzyskiwanych przez powoda, które deklarował w czasie postępowania rozwodowego (około 3300 złotych miesięcznie) i obecnie (ponad 5000 złotych miesięcznie), pozwala na przyjęcie, że nastąpiła istotna zmiana jego sytuacji materialnej i jest w stanie łożyć na utrzymanie dziecka alimenty, zwiększone o 200 złotych miesięcznie. W tym samym okresie, wysokość wynagrodzenia uzyskiwana za wykonywaną pracę przez matkę powoda, wzrosła praktycznie symbolicznie i kształtuje się na zbliżonym, do ówczesnego poziomu.

Reasumując powyższe, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że powództwo o podwyższenie alimentów było co do zasady słuszne, natomiast wysokość alimentów ustalonych przez Sąd Rejonowy w zaskarżonym wyroku, będąca wyśrodkowaniem żądań S., uwzględnia zarówno potrzeby małoletniego powoda, jak i obecną sytuacją materialną oraz możliwości zarobkowe pozwanego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 385 kpc, oddalił obie apelacje (punkt 1 wyroku).

Orzeczenie w punkcie 2 oparto o przepis art. 100 kpc, uwzględniając ostateczny wynik sprawy, jak i sytuację materialną stron procesu.